

ת"פ (חיפה) 17909-06-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד סרסור

ת"פ (חיפה) 17909-06-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד סרסור ואח' מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 17909-06-24

מדינת ישראל

נגד

1. מחמוד סרסור

2. ג'אנם עמאש

3. אברהמים עמאש

4. מוסטפא עמאש (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[04.08.2025]

כב' הנשיא, השופט אבי לוי

גזר דין

(ביחס לנאשמים 1,3 ו- 4 בלבד)

כללי

הנאשמים - מחמוד סרסור (נאשם 1), ג'אנם עמאש (נאשם 2), אברהמים עמאש (נאשם 3), מוסטפא עמאש (נאשם

4) - הורשעו ביום 12.6.25, על סמך הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בכתב-אישום מתוקן שהוגש נגדם בגין עבירות

שביצעו בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), והן -

נאשם 1: הורשע בעבירת סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה) - בניגוד לסעיפים 144(ב) רישה וסיפה, בצירוף סעיף

31 לחוק; ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בצוותא - בניגוד לסעיף 275 לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק.

נאשם 2: הורשע בעבירת סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה) - בניגוד לסעיפים 144(ב) רישה וסיפה, בצירוף סעיף

31 לחוק; ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בצוותא - בניגוד לסעיף 275 לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק.

נאשם 3: הורשע בעבירת סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה) - בניגוד לסעיפים 144(ב) רישה וסיפה, בצירוף סעיף

31 לחוק; ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בצוותא - בניגוד לסעיף 275 לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק.

נאשם 4: הורשע בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) - בניגוד לסעיפים 144(ב) רישה וסיפה; ובעבירת הפרעה לשוטר

במילוי תפקידו בצוותא - בניגוד לסעיף 275 לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמות לעניין עונשם של הנאשמים.

יצוין, כי עניינו של נאשם 2 לא יידון במסגרת גזר-דין זה - בשל חובת עריכת תסקיר עונש בעניינו (פועל יוצא של גילו

הצעיר); הטיעונים לעונשו של נאשם 2 יערכו רק במועד מאוחר יותר (נכון למועד זה, קבועים ליום 17.9.25).

עובדות כתב-האישום המתוקן

בתאריך 21.5.24, בשעה 22:30 לערך, נסעו הנאשמים מכפר-קאסם, ברכב מסוג "וולוו", מספר רישוי: 33-666-60, כשנאשם 4 נוהג ברכב, ויתר הנאשמים נוסעים עמו. בעת הנסיעה, נאשם 4 נשא והוביל אקדח חצי-אוטומטי, טעון במחסנית, אשר הכילה 4 כדורים, כל זאת כשנאשמים 1, 2, ו-3 מסייעים לו בכך. בהמשך, בשעה 23:12 לערך, הבחינו שוטרים ברכבם של הנאשמים בעת שנכנס ליישוב ג'סר-אלזרקא, והחלו בנסיעה ברכב משטרה בעקבותיהם, כשהם מפעילים אורות כחולים וכרזים לנאשמים לעצור בצד הדרך. משהבחינו הנאשמים ברכב המשטרה, האיץ נאשם 4 את מהירות נסיעתו ברכב והחל להימלט מהשוטרים, תוך שהשוטרים ממשיכים לכרוז לנאשמים לעצור. הנאשמים לא נענו לקריאות השוטרים והמשיכו בבריחתם עד שהגיעו לכביש עפר, שם האטו את מהירות נסיעתם ונאשמים 1, 3 ו-4 ירדו מהרכב בעודו נוסע, ואילו נאשם 2 נשאר בתוכו עד שהרכב נעצר בשל פגיעה בקיר שנמצא בצד הדרך. במהלך הירידה של הרכב לכביש העפר ירו השוטרים, הן באוויר והן לעבר גלגלי הרכב. נאשם 2 נעצר כשהוא נמצא בתוך הרכב, והאקדח שהיה מונח בשקית מאחורי מושב הנהג, נתפס. נאשמים 1, 3 ו-4 נעצרו רק לאחר מרדף רגלי אחריהם.

הראיות לעניין העונש

המאשימה

במסגרת ראיות התביעה לעניין העונש, הגיש הפרקליט המלומד, עו"ד יניב זוהר, תדפיס מידע פלילי בעניינו של נאשם 3 (סומן טעת/1); ממנו עולה, כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירה שעניינה עבירת נשק בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק, במסגרתו של ת.פ. 611187-07-23 (בבית-המשפט המחוזי מרכז בלוד). בהמשך לכך, הגישה המאשימה את כתב-האישום המתוקן בתיק הנ"ל (סומן טעת/2) לפיו הנאשם הואשם בעבירה שעניינה נשיאה והובלה של חלק בנשק שאינו מהותי; והגישה גם את פרוטוקול הכרעת-הדין וגזר-הדין שניתנו ביום 1.1.24 (סומן טעת/2) ולפיו - הוטלו עליו תשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים "לבל יעבור עבירת נשק", וקנס כספי; נטען, כי עונש המאסר על-תנאי שהוטל על נאשם 3 הינו עונש בן-הפעלה בתיק דכאן.

ההגנה

מטעמה של ההגנה לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

הטיעונים לעניין עונש

המאשימה

בא-כוח המאשימה, השמיע את טיעוני המאשימה לעניין עונשם של נאשמים 1, 3 ו-4 בעל-פה, במסגרת הדיון; צוין, כי הנאשמים עצורים מיום 21.5.24; כמו כן, עמד הפרקליט על גזירת דינם של הנאשמים בהתאם להבניית שיקול הדעת בעניינה.

בבחינת הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירה, פירט הפרקליט אודות חלקו של כל אחד מהנאשמים בפרשה - נאשם 4 ביצע עבירות נשק מוגמרות, בעוד יתר הנאשמים ביצעו עבירות סיוע; הפרקליט עמד על חומרתן של עבירות הנשק ועל הפוטנציאל הגלום בהן לסיכון חיי אדם, במיוחד כאשר מדובר בנשק טעון, המצוי בתוך רכב נוסע, והמוחזק בידיים שאינן מיומנות ומורשות בשימוש בו. הודגש, כי מעשי הנאשמים היו עלולים להביא לכדי אבדן חיי אדם; נטען, כי נאשם 4 תכנן את ביצוע המעשים, בעוד שיתר הנאשמים היו מודעים להימצאותו של הנשק ברכב; צוין, כי נאשם 4 האיץ את מהירות נסיעת הרכב בכדי להימלט מהרכב המשטרה, כאשר נקרא על-ידי השוטרים לעצור. עוד צוין, כי הנאשמים בחרו להימלט מהרכב ומהשוטרים באופן רגלי עד למעצרים, ומיוחסת לכלל הנאשמים עבירה מוגמרת ובצוותא של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו; הפרקליט הפנה בטיעונו להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 והדגיש כי הנחייה זו משקפת את האינטרס הציבורי בהחמרת הענישה. עוד הפנה הפרקליט, לתיקון מס' 140 לחוק העונשין (הוראת-שעה), הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק, והדגיש כי התיקון משקף את עמדת המחוקק בדבר הצורך בהחמרת הענישה בכל הנוגע לעבירות אלה, במיוחד כאשר הן מתבצעות במרחב הציבורי. הפרקליט צירף לטיעונו מסמך ובו פסיקה, המתאימה לשיטתה של המאשימה לנסיבות המקרה, ועתר לקביעת מתחמי העונש הבאים ביחס לכל אחד מהנאשמים:

בעניינו של נאשם 4 עתר למתחם עונש הולם שנע בין 36 - 54 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של נאשם 3 עתר למתחם עונש הולם שנע בין 18 - 27 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של נאשם 1 עתר למתחם עונש הולם שנע בין 18 - 27 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין הפרקליט כי הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם בכתב-אישום מתוקן; עוד ציין את עברו הפלילי הקודם של נאשם 3 ואת עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד בעניינו. הוא הדגיש, כי עונש המאסר המותנה לא מנע מהנאשם לבצע עבירות נשק מספר חודשים ספורים לאחר שהוטל עליו; הפרקליט עמד על כך, שביצוען של עבירות מסוג זה מחייב התחשבות בשיקולים שעניינם הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

לאור המפורט לעיל, ביקש הפרקליט לגזור את עונשם של הנאשמים באופן הבא:

את עונשו של נאשם 4 ביקש לגזור ברף האמצעי-תחתון של המתחם המוצע;

את עונשו של נאשם 3 ביקש לגזור ברף האמצעי של המתחם המוצע;

את עונשו של נאשם 1 ביקש לגזור ברף האמצעי-תחתון של המתחם המוצע.

בנוסף, ביקש הפרקליט להטיל על הנאשמים עונשי מאסר על-תנאי; בנוגע לנאשם 3, ביקש הפרקליט להפעיל את עונש המאסר המותנה ב-ת.פ. 6118-07-23 במצטבר לעונש שיושת כאן; בנוגע לנאשם 4, ביקש להטיל עליו גם עונש של פסילת רישיון נהיגה, מכוח סעיף 43 לפקודת התעבורה.

ההגנה - נאשמים 1 ו-4

בא-כוחם המלומד של נאשמים 1 ו-4, עו"ד עאדל בוראת, השמיע את טיעוני ההגנה לעניין העונש בעל-פה, במסגרת הדיון. הוא ציין, כי הנאשמים הודו במעשים בהזדמנות הראשונה, ובכך חסכו בזמן שיפוטי יקר.

ביחס לנאשם 4 - טען, כי הנאשם לקח אחריות על המעשים ומצוי במעצר מזה 14 חודשים.

ביחס לנאשם 1 - ציין, כי נאשם זה היה עצור מיום 21.5.24 ועד ליום 25.7.24, שאז הועבר למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני. עוד ציין הסנגור ברוב הגנותו, כי לנאשם הרשעה מחודש אפריל 2025 בתיק תעבורה, שבגינה נידון

לחמישה חודשי מאסר בפועל וכיום הוא נתון במעצר ממשי, החל מיום 27.4.25. כמו כן, הגיש הסנגור לעיוני את

ההחלטה שניתנה במסגרת תיק התעבורה - פ"ל 4238-01-23 (בית-משפט לתעבורה מחוז מרכז), החלטה מיום

22.4.25; ממנה עולה כי בית-המשפט הטיל על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על-תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על-תנאי וקנס כספי.

כמו כן, סקר הסנגור בטיעונו פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות המקרה בקשר ל-נאשם 4, שהינו המבצע העיקרי של עבירות הנשק. בפסיקה שנסקרה, הוטלו עונשים הנעים בין 18 חודשים לבין 23 חודשי מאסר לריצוי

בפועל; בהמשך לכך, ביקש להעמיד את עונשו של נאשם 1 על כמחצית מעונשו של נאשם 4, שכן מדובר בעבירות סיוע.

התבקשתי למקם את עונשם של נאשמים אלה בתחתית המתחם. לשיטתו של הסנגור, ניתן להסתפק בתקופה בה היה נתון נאשם 4 במעצר ולראות בכך כריצוי מלוא עונשו.

ההגנה - נאשם 3

בא-כוחו המלומד של נאשם 3, עו"ד רן שטרצר, השמיע את טיעוני ההגנה לעניין העונש בעל-פה, במסגרת הדיון. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירות, טען כי מדובר בסיוע ברמה נמוכה ביותר ושאינה מהותית, שכן הסיוע התבטא בנוכחות הנאשם ברכב בו היה האקדח וללא סיוע אקטיבי מצדו.

הסנגור בטיעוניו, הפנה לפסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות המקרה, ועתר לקביעת מתחם בעניינו של נאשם 3 הנע בין 10 - 22 חודשי מאסר בפועל.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הדגיש הסנגור את נטילת האחריות מצד הנאשם ואת החיסכון בזמן השיפוטי; בנוגע לעברו הפלילי של נאשם 3, ציין כי אמנם הוא הורשע בעברו בעבירה שעניינה נשיאה של אביזר תחמושת (מחסנית), אך הדגיש כי אין היא שוות ערך לעבירה של נשיאת נשק. ביחס להפעלתו של המאסר המותנה, טען כי אף שביית-המשפט יכול להפעיל מאסר מותנה גם בעבירת סיוע ולא רק בעבירה המושלמת, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם מורשע בתיק זה בעבירת סיוע בלבד. התבקשתי להפעיל את עונש המאסר המותנה חלקו בחופף וחלקו במצטרב. עוד ציין הסנגור, כי הנאשם עצור מיום 21.5.24, מזה למעלה מ-13 חודשים. לשיטתו של הסנגור, ניתן להסתפק בתקופה בה היה נתון הנאשם במעצר ולראות בכך כריצוי מלוא עונשו.

דיון והכרעה

מעשיהם של הנאשמים מבטאים פגיעה חמורה בשלום הציבור, בשגרת חיי ובביטחונם. נשיאת נשק בכלל, ונשיאתו במרחב הציבורי בפרט, מחייבים את בתי-המשפט לתגובה עונשית הולמת, לנוכח אותו אינטרס עליון למנוע, או לכל הפחות לצמצם, ככל הניתן, את ביצוען של עבירות חמורות אלה.

בעניין זה יפים הם הדברים של כבוד השופטת ע' ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (ניתן ביום 19.1.14):

"...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונם. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..."

ככלל, בעת ביצוע מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם - ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, תוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמי שיקום או הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשמים, בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, שאינם קשורים בביצוע העבירות. ראשית, אדון בעניינו של נאשם 4, מבצע העבירה העיקרית בפרשה:

העבירות החמורות אותן ביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד", שכן קיים ביניהן 'קשר הדוק' - כולן התרחשו באותו היום, כחלק מפעילות עבריינית שתכליתה לשאת ולהוביל נשק ואביזריו ברכב, לרבות במרחב הציבורי, וכללה גם מנוסה מהשוטרים והפרעה למילוי תפקידם, כמתואר לעיל בכתב-האישום המתוקן (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15). משכך, ייקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים, זאת לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. יודגש, כי בגזירת העונש יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות וזאת לפי סעיף 40ג(ג) לחוק.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של נאשם זה, הרי שהדברים מובנים מאליהם: הנושא ומוביל נשק בלא רשות על-פי דין, פוגע בראש ובראשונה בביטחון המדינה, במנגנוני שלטונה ובביטחון הציבור, הנחשף לסכנה לשלמות גופו ונפשו. במקרה שלפנינו, נשא הנאשם נשק מסוג אקדח עם מחסנית טעונה בכדורים; המדובר בכלי-נשק בעל פוטנציאל לגרום נזק לאדם בעת הפעלתו. לפיכך, ראוי לקבוע, שמידת פגיעת המעשה בערכים המוגנים הינה גבוהה. כמו כן, הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם - פוגעת בסדר הציבורי התקין, כאשר מידת הפגיעה היא גבוהה.

על אודות הצורך בהחמרת הענישה, בכל הנוגע לעבירות שעניינן נשיאה והובלת כלי נשק, מתאימים הדברים שנכתבו במסגרת ע"פ 5522/20 חליחל נ' מדינת ישראל, בפסקאות 7-8 (ניתן ביום 24.2.21). על דברים אלו, יש להוסיף את עמדתו הבלתי מתפשרת של בית-המשפט העליון, עליה חזר פעם אחר פעם בשנים האחרונות, בציינו כי נשק בלתי-חוקי, המוחזק בידיים בלתי-מוסמכות, עלול בסופו להגיע לכלל שימוש מסוכן. ראו בעניין זה, דבריו של כב' השופט י' עמית ב-ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 8.7.14), בפסקה 4 לפסק-הדין.

בהקשרן של עבירות הנשק, אזכיר, כי במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין [(תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938] הבא לידי ביטוי בסעיף 144(ז) לחוק, עוגנו עונשים מזעריים בכל הנוגע לעבירות שעניינן החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא-כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית-המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; ...".

התיקון הנ"ל מבקש לשקף את החומרה אותה יש לייחס לתופעה בה עסקינן, ואת הצורך המובהק להילחם בה מלחמת חורמה בלתי מתפשרת. הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21, ותחולתה עוגנה בחוק למשך שלוש שנים, קרי הוראה זו נכנסה לתוקפה טרם ביצוען של העבירות מושא כתב-האישום דכאן, וביצוען של העבירות על-ידי הנאשם נעשה בתקופה בה הוראה זו חלה. עוד יצוין, כי ביום 9.1.25 הוארך תוקפה של הוראה זו עד ליום 31.12.26, ולפיכך - הוראה זו חלה על עניינו של הנאשם דכאן.

יחד עם זאת, משקל ניכר בקביעת העונש יש לייחס לאופי הנשק, למידת קטלניותו ולכמותו. כמו כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית הנשיאה של הנשק. בעניין זה, יפים הם הדברים שנכתבו ב-ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (מיום 13.9.17): "...גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם".

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם לאירוע זה, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות של נשיאה והובלת נשק, לצד אביזרים נלווים. נמצאתי למד, כי חלה בעת האחרונה החמרה ברמת הענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקה הערכאות השונות.

ככלל, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שעניינן נשיאה והובלה של נשק שלא-כדין באה לידי ביטוי במסגרתו של ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 14.9.22), בו דובר על נאשם שהיה שוהה בלתי-חוקי, צעיר ללא עבר פלילי, אשר הורשע בעבירות של נשיאת נשק מסוג אקדח, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו וכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. בערכאה הראשונה נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, ובמסגרת הערעור הוחמר עונשו ל-28 חודשים. כמו כן, נקבעה התוויה כללית, ולפיה מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי-חוקית של נשק חם במרחב הציבורי, נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג וברח [בעניין זה ראו גם: ע"פ 4077/22 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 28.7.22); ע"פ 7971/23 ו-9228/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.5.24)]. ב-ע"פ 7971/23 ו-9228/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (26.5.24) שצוין לעיל, דובר על שני נאשמים שהורשעו בשל ביצוע נשיאה והובלה של נשק ברכב, בצוותא חדא, בניגוד לסעיפים 144(ב) רישא וסיפה, ובניגוד לסעיף 29 לחוק. הנשק הנדון היה מסוג תת-מקלע מאולתר שנמצא עם כדור בבית הבליעה, ונמצא ביחד עם תחמושת רבה, כפפה שחורה וכובע גרב שחור (מקור הנשק ומטרת נסיעתם של הנאשמים לא הובררו עד תום). בית-משפט קמא ביצע הבחנה בין הנאשמים וקבע לכל אחד מהם מתחם ענישה שונה, וכן גזר עליהם עונשי מאסר בפועל שונים האחד מהשני, לצד ענישה נלווית. ערעורם של הנאשמים לבית-המשפט העליון נדחה, וערעורה של המדינה התקבל. בסיכומי של דבר, עונשם של שני הנאשמים הועמד על 32 חודשי מאסר בפועל.

יצוין, כי העבירה שעניינה הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו - נלקחת גם היא בחשבון בסקירת הפסיקה הנוהגת, ובקביעת מתחם העונש ההולם. ראו כדלקמן:

ב-ת"פ (מחוזי חי') 51170-10-23 מדינת ישראל נ' עיאט (ניתן ביום 15.10.24) הורשע הנאשם על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב-אישום מתוקן, בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) בניגוד לסעיפים 144(ב) רישא וסיפה, ובעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק. באותו מקרה, נשא והוביל הנאשם ברכב, נשק דמוי רובה סער M-16 מפורק לשני חלקים וכן שתי מחסניות תואמות לרובה טעונות ב-28 כדורים כל אחת. באותה עת, שוטרים שנסעו בניידת, הבחינו בנאשם כשהוא נוהג ברכב ומשתלב בנסיעה ללא מתן זכות קדימה לניידת, חרף הוראות התמרור שהוצב שם. השוטרים החלו בנסיעה בעקבות רכבו של הנאשם והורו לו לעצור, אך הנאשם מצדו לא נענה לקריאת השוטרים והחל להימלט, ונעצר רק לאחר מרדף. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 - 54 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בנוסף, ראו: ע"פ 6021/21 עבד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.12.21) בו הושתו על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, והערעור לבית-המשפט העליון נדחה; ע"פ 5856/22 סויטאת נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.3.23) בו הושתו על המערער 28 חודשי מאסר בפועל, והערעור לבית-המשפט העליון נדחה.

בבואי לגבש את מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת לאותן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וזאת בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:

הנאשם נשא והוביל את הנשק בלא רישיון, כאשר עבירות הנשק בוצעו ביוזמתו; נשיאת הנשק ואביזריו נעשתה ברכב, בעת נסיעה ובמרחב הציבורי; עבירות הנשק בוצעו בסיועם של יתר הנאשמים; פוטנציאל הנזק הצפוי היה גדול לאור זאת שהנשק היה טעון במחסנית, שהכילה 4 כדורים; נלקחת בחשבון העובדה כי הנאשם היה בגיר ביום ביצוע העבירות, וכי אין סייג לאחריות פלילית בעניינו; יש לקחת בחשבון את יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול שבהם. הנאשם היה מודע לטיב מעשיו, כשהראיה לכך היא העובדה שהחל במנוסה, באמצעות הרכב, כשראה את השוטרים שהבחינו בו וקראו לו לעצור; הנאשם נמלט מידי השוטרים גם באופן רגלי, עד אשר נתפס ונעצר על-ידם. עוד אציין, כי תוארה בכתב-האישום המתוקן נשיאה קצרה של הנשק, עד להשגתו ברכב בשל המרדף המשטרתי (אז בעצם הופסקה הנשיאה של הנשק).

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 27 - 43 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים. משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש המדויק שיוצב בתוככי מתחם הענישה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

הנאשם הוא אדם צעיר, בן 22, נעדר עבר פלילי קודם; הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 4 עונשים כדלקמן -

(א) 27 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו.

(ב) 12 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג פשע.

(ג) 6 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו.

(ד) פסילה בפועל מהחזקת רישיון נהיגה, בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], לתקופה של שנתיים.

(ה) קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.25.

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר-הדין, באחת הדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - WWW.ECA.GOV.IL;

· אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

כעת, אדון בעניינו של נאשם 3:

אזכיר, כי נאשם זה הורשע בסיוע לעבירות הנשק ובעבירה מוגמרת של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בצוותא. גם כאן, בדומה לנאשם 4, אבחן את מעשיו של נאשם זה כ"אירוע אחד", וייקבע לו מתחם עונש אחד כולל, ובהמשך ייגזר עליו עונש שיבטא את מכלול מעשיו בפרשה זו.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של נאשם זה, המדובר באותם הערכים המוגנים בהם עסקנו בעניינו של נאשם 4, אולם בהבדלים מסוימים: בכל הנוגע למידת הפגיעה בערכים המוגנים הנובעים מעבירות הנשק - מידת הפגיעה היא נמוכה יותר בהשוואה לנאשם 4, שכן מדובר בסיוע. הפגיעה בערכים אלה היא במידה בינונית; בכל הנוגע לעבירה שעניינה הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם מידת הפגיעה היא רבה.

נזכיר, ככלל, כי כאשר מדובר ב"מסייע", סעיף 32 לחוק העונשין קובע שהעונש שייגזר עליו הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. עם זאת יצוין, כי הסיוע מתייחס לעבירות הנשק בלבד, ולא לעבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שהיא עבירה מוגמרת, אשר בוצעה בצוותא. אשר על כן, בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 3, אתחשב בפסיקה שנסקרה בעניינו של נאשם 4, במדיניות הענישה הנוהגת ובמתחם שקבעתי לעיל, באופן זה אשר מתייחס לחלקו של נאשם 3 בפרשה.

בנוסף לפסיקה שפורטה לעיל, ראו ת"פ (מחוזי חיפה) 59464-09-23 מדינת ישראל נ' חאלדי (ניתן ביום 18.7.24), במסגרתו הורשעו הן מבצע עיקרי והן מסייע, בעבירות דומות: הנאשם הראשון הורשע בעבירת נשיאת נשק והובלתו, הנאשם השני הורשע בסיוע לכך, ושניהם הורשעו גם בעבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בעניינו של הנאשם הראשון נקבע מתחם עונש שנע בין 28 - 46 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו 28 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם השני נקבע מתחם עונש שנע בין 14 - 28 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל.

גם כאן, אבחן את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין: נאשם זה סייע לנאשם 4 לשאת ולהוביל נשק ואביזריו בלא רישיון, בעת נסיעה ברכב; פוטנציאל הנזק הצפוי היה גדול לאור זאת שהנשק היה טעון במחסנית, שהכילה 4 כדורים; הנאשם היה מודע לטיב מעשיו והבין את הפסול שבהם; הנאשם היה בגיר ביום ביצוע העבירות, ואין בעניינו סיג לאחריות פלילית; הנאשם נמלט מידי השוטרים ברכב בצוותא וגם באופן רגלי, עד אשר נתפס ונעצר.

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 14 - 26 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, על-פי סעיף 40 יא לחוק העונשין, יצוין: הנאשם הוא אדם צעיר, בן 22; הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר; כמפורט, לנאשם זה עבר פלילי קודם בעבירת נשק ואף תלוי ועומד בעניינו מאסר מותנה בן-הפעלה. חרף המאסר המותנה, לא נרתע הנאשם מלבצע עבירות נשק נוספות.

בנוסף, נוכח התנהגותו המסוכנת של הנאשם, סברתי כי בהחלט יש מקום להכליל בגדרי מתחמי הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות דומה שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

בנסיבות התיק דנן, הריני מורה בזאת על הפעלת עונש המאסר המותנה שהוטל על נאשם זה ב-ת.פ. 611187-07-23 (בבית-המשפט המחוזי מרכז בלוד), לתקופה של 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יתווספו לעונש המאסר שיושת בתיק דכאן.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 3 עונשים כדלקמן - א. 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם במסגרתו של ת.פ. 611187-07-23 (מחוזי מרכז) יופעל וירוצה במצטבר לעונש מאסר זה. יוצא, אפוא, כי על נאשם זה מוטלים 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 10 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.25.

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר-הדין, באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - WWW.ECA.GOV.IL;
- אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

כעת, אדון בעניינו של נאשם 1:

בדומה לנאשם 3, גם נאשם זה הורשע בסיוע לעבירות הנשק ובעבירה מוגמרת של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בצוותא. למעשה חלקו של נאשם זה בפרשה זהה לחלקו של נאשם 3.

גם כאן, אבחן את מעשיו של הנאשם כ"אירוע אחד", ייקבע בעניינו מתחם עונש אחד כולל, ובהמשך יגזר עליו עונש שיבטא את מכלול מעשיו בפרשה זו.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של נאשם זה, הרי שמדובר באותה רמת פגיעה אשר פורטה לעיל - בעניינו של נאשם 3.

מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם שייקבע בעניינו של נאשם זה הם כפי שפורטו בדיון של נאשם 3. להלן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:

נאשם זה סייע לנאשם 4 לשאת ולהוביל נשק ואביזריו בלא רישיון, בעת נסיעה ברכב; פוטנציאל הנזק הצפוי היה גדול לאור זאת שהנשק היה טעון במחסנית, שהכילה 4 כדורים; הנאשם היה מודע לטיב מעשיו והבין את הפסול שבהם; הנאשם היה בגיר ביום ביצוע העבירות, ואין בעניינו סייג לאחריות פלילית; הנאשם נמלט מידי השוטרים ברכב בצוותא וגם באופן רגלי, עד אשר נתפס ונעצר.

לאור האמור לעיל, יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 14 - 26 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין, יצוין:

הנאשם הוא אדם צעיר, בן 24; הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר; כאמור, בא-כוחו של הנאשם הפנה את תשומת ליבי, לכך שנזקף לחובתו של הנאשם עבר פלילי בתיק תעבורה (פ"ל 23-01-4238), בגינו ניתנה החלטה ביום 22.4.25, במסגרתה הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל - אותם הוא מרצה מיום 27.4.25 וממשיך לרצות גם כיום.

בנוסף, נוכח התנהגותו המסוכנת של הנאשם, סברתי כי בהחלט יש מקום להכליל בגדרי מתחמי הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות דומה שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 1 עונשים כדלקמן -

(א) 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

(ב) 10 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג פשע.

(ג) 6 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

(ד) קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.25.

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר-הדין, באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - WWW.ECA.GOV.IL;
- אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' אב תשפ"ה, 04 אוגוסט 2025, במעמד הצדדים.